

Svět a (jeho) přítomnost

Svět není skutečným, „pravým“ celkem, alespoň se nám tak nejeví. Proto také neexistuje žádná „absolutní“ přítomnost, stejná pro všechny regiony světa: svět se neděje celý najednou. Tím se právě liší od pravého subjektu resp. od pravé události (která se konstituovala jako subjekt), neboť ta se děje celá najednou (tj. všechny její složky či fáze, tedy i ty již minulé, i ty, které teprve mají nastat, jsou vždy „při-tom“, když nějaká její část je právě aktuální, a svým způsobem se spolu s přítomnou fází také dějí, spolu-dějí. Naproti tomu není žádného jednotného světového času, který by platil pro celý svět, pro celý vesmír; proto je každý „čas“ (a tedy i každá „přítomnost“) vždy relativní. Svět je pluralita událostných dění, pluralita pravých i nepravých událostí; a nepravé události jsou možné jen proto, že svět je touto pluralitou. Nejde ovšem o pluralitu navzájem netečných jsoucen-událostí, neboť vedle pouhých hromad (a ani takové „pouhé“ hromady nejsou vůči sobě netečné, jen nemohou vzájemné vztahy a souvislosti samy koordinovat a integrovat) se uvnitř světa konstituují a vnitřně integrují také (pravé) celky, které nejen na sebe reagují, ale mohou tyto reakce rovněž projektovat a „sofistikovat“ (a to jednostranně, ale za příznivých okolností i oboustranně) do celých taktických postupů a dokonce strategií.

(Písek, 050724-1.)